

HORNOČERMENSKÝ ZPRAVODAJ

foto: Lukáš Brábínek

leden - 1/2012

Pranostika:

*Když v lednu větry vylétají,
to nedobří rok ohlašují.*

Suchý leden, mokrá červen.

Z obsahu vybíráme:

- Víťame nový rok
- Vánoční výstava
- Počasí v r. 2011
- Turnaj ve stolním fotbálku

Tříkrálová sbírka v Horní Čermné opět úspěšná

Tradiční Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita a dobrovolníci přinesla rekordní výnos 32 099,- Kč. 27 koledníků v tříčlenných partách se svými vedoucími navštívili téměř všechny domácnosti v H. Čermné, aby zazpívali a požádali o příspěvek do pokladniček označených logem Charity. V neděli podvečer se konal ještě v evangelickém kostele koncert, který se jmenoval Vánoce s klasiky. Účinkovali hudebníci z Hradce Králové v souboru Musica per quarto. Dobrovolné vstupné na tento koncert posílilo sbírku v pokladničkách koledníků.

Všechny finanční prostředky budou použity na uvedené akce v našem okrese a pro naše potřebné. Pro zajímavost sbírka v loňském roce vynesla v Horní Čermné 27 160,- Kč a v roce 2010 to bylo 29 073,- Kč.

Děkujeme všem dětem a jejich průvodcům, zvláštní poděkování patří Tereze Kelerové, která i v pracovní neschopnosti celou sbírku zorganizovala a vzala na sebe velkou starost o vybrané peníze. Každý i sebemenší dárek pomůže potřebným. Všichni kdo přispěli si zaslouží vřelý dík a vědomí, že každý člověk se může spoolehnot na solidaritu druhých.

Zdraví vás Petr Šilar, starosta obce

Vedoucí skupinek:

Lenka Hajzlerová, Lucie Jindrová, Alena Schindlerová, Lukáš Brábínek, Martin Brábínek, Martina Johanová, Renata Šilarová, Tereza Kroulíková, Pavlína Hajzlerová

Koledníci:

Šárka Sojákova, Kristýna Klejchová, Marie Klejchová, Vendulka Kroulíková, Štěpánka Hajzlerová, Romana Bílá, Tereza Kroulíková, Anežka Bambuleová, Tereza Hemmerová, Kateřina Dušková, Ester Kellarová, Barbora Marková, Ingrid Balcarová, Miroslav Dušek, Luboš Dušek, Michaela Dušková, Albert Dřimal, Armin Balcar, Matouš Jirásek, Šimon Peichl, Andrea Bílá, Martina Bílá, Tereza Šilarová, Vít Vranka, Veronika Sudíková, Anna Jirásková, Aneta Šmídlová, Lucie Dušková, Dorothea Kellarová

Zprávy z obce

Vážení čtenáři,

přeji Vám do všech dní v následujícím roce co nejvíce dobrých zpráv v našem Zpravodaji i na webových stránkách obce. Přál bych si, aby všechny informace z obce byly pro vás potřebné. K tomu uvítáme od vás nejenom dobré rady, ale také vaše články, připomínky a fotografie z různých akcí, které se u nás pořádají.

Od příštího čísla Zpravodaje se změní vydavatel. Bude napsáno, že Zpravodaj vydává obec Horní Čermná, kontaktní adresa bude na Obecní úřad. Spolek rodáků již nemohl finančně zvládnout vydávání Zpravodaje, takže budeme náklady hradit z rozpočtu. Velmi rádi bychom vás všechny požádali o dobrovolné příspěvky, které nám pomohou hradit především poštovné a tisk zpravodaje. Svůj příspěvek můžete předat v hotovosti na Obecním úřadě, nebo poslat na účet č. 1220942379/0800, variabilní symbol 888. Do zprávy pro příjemce uveďte svoje jméno a adresu.

Všechny vaše příspěvky budou použity na tvorbu Zpravodaje. Redakční rada bude pracovat v nezměněné podobě a uvítáme každého, kdo bude moci spolupracovat. Zpravodaj bude dál zasílán na uvedené adresy a každá domácnost dostane zpravodaj zdarma.

Přeji vám do nového roku jenom vše dobré a v té těžší ekonomické době, která nás asi čeká, také dostatek důvodu k úsměvu a radosti. Myslím, že s úsměvem na tváři jde v každé lidské činnosti vše lépe.

Petr Šilar, starosta

MASOPUSTNÍ PRŮVOD v sobotu 18.2.2012

sraz v MASKÁCH u Hasičské zbrojnice v 10:00

Pojďte s námi a oživte naší obec i tradice.

Během průvodu obcí Vás přijdeme navštívit. Budeme se veselit a zpívat.

Trasa průvodu: Hasičská zbrojnice, kolem koupaliště na Stežník, bytovky, po silnici k Jarkovské vile, Stará cesta, cesty v okolí kostela - ZŠ a MŠ, Stará cesta, silnice na D.Č., horní cestou kolem okálů do Brodu, průvod zakončíme občerstvením a posezením v klubovně SDH Horní Čermná

Výtěžek bude použit na podporu dětí a mládeže v požárním sportu v roce 2012

Těší se na vaši přízeň - SDH Horní Čermná

Pro případné dotazy, nebo časový plán trasy volejte: 608 772 885 – Míra Dušek

Myslivecké sdružení Horní Čermná – Nepomuky
Pořádá

Myslivecký ples

28.1.2012 v 19.30 hodin
Sokolovna v Horní Čermné
Bohatá myslivecká tombola
myslivecká kuchyně

Srdečně zvou pořadatelé

K obecním poplatkům

Zastupitelstvo obce na svém prosincovém zasedání schválilo nové obecně závazné vyhlášky obce týkající se místních poplatků: vyhlášku č. 2/2011 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, vyhlášku č. 3/2011 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství a vyhlášku č. 4/2011 o místním poplatku ze psů. Úplná znění vyhlášek naleznete na webových stránkách obce v sekci „obecní úřad“.

Sazba místního poplatku **za komunální odpad zůstala pro následující období v nezměněné výši 420,- Kč na osobu a rok**. Poplatek je možno uhradit v hotovosti na pokladně obecního úřadu nebo bezhotovostně na účet číslo **3023611/0100** vedený u Komerční banky, a. s. Při platbě poplatník uvede variabilní symbol následujícího složení:

VS (variabilní symbol) – XXXZZZ

X – číslo místní části obce, 100 - Horní Čermná
200 - Nepomuky

Z – číslo popisné domu

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 31. března 2012.

Na obecním úřadě jsou k vyzvednutí pytle pro tříděný odpad a jako již dříve je pro vás připraven kalendář s termíny a pravidly svozu dům od domu. Z tohoto kalendáře se dozvíte i termíny kulturních a společenských akcí v obci.

Ke změně došlo v případě ceny za využití systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem za odpady vznikající z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání. Od 01.01.2012 budou podnikatelé platit 60,- Kč (bez DPH) za každou odvezenou sběrnou nádobu (popelnici). Platby se budou uskutečňovat na základě uzavřených smluv.

Sazba místního poplatku ze psů zůstává rovněž v nezměněné výši, tj. 100,- Kč za prvního psa a 150,- Kč za druhého a každého dalšího psa téhož držitele. Splatnost poplatku je také do 31. března 2012.

Rada obce stanovila **ceny za vylepování plakátů na obecních vývěsních tabulích**. Osvobození od této platby platí pro obec, místní spolky a neziskové organizace. Pokud budete chtít prezentovat jakoukoliv pořádanou akci kulturní, společenskou atp. je nutné, abyste se s vylepováním plakátů na vývěsní tabule **obrátili vždy na obecní úřad**, to znamená i v případě osvobození od platby. Každý plakát musí být označen razítkem obecního úřadu, ostatní takto neoznačené plakáty budou z vývěsních tabulí sundány.

Hana Vágnerová

Tisková zpráva Pardubického kraje Kraj zmodernizoval webový portál

Pardubice (25. 11. 2011) – Zmodernizovaná tvář, uživatelsky přívětivější menu, jednodušší přístup k nejhledanějším informacím, ale také zaslání aktuálních zpráv na email. To je nová podoba portálu Pardubického kraje, který má za sebou dva měsíce pilotního provozu.

„Při tvorbě nové podoby portálu jsme se inspirovali v připomínkách uživatelů a využili jsme služby Google Analytics. Analýza nám ukázala, které informace jsou na portálu Pardubického kraje nejvyhledávanější,“ uvedl hejtmán Radko Martínek. Na základě toho vzniklo nové menu, které řadí uživatele do cílových skupin. Najde se v něm občan, podnikatel, obec, nestátní nezisková organizace či novinář. „Chtěli jsme rovněž zjednodušit přístup žadatelům o dotace a příspěvky. V hlavním menu se proto objevuje sekce Dotační programy a granty, kde jsou na jednom místě k nalezení dotace krajské, státní, ale i evropské. Do této doby byly roztrženy po jednotlivých odborech,“ upřesnil hejtmán Martínek. S využitím nového menu se uživatel dostane k nevyhledávanějším informacím v průměru o dva kliky rychleji. „Do popředí se dostaly veřejné zakázky či úřední deska, což potvrzuje naši snahu být maximálně transparentní,“ dodal Martínek.

Uživatelé mají nově možnost každé úterý a čtvrtek odebírat novinky z Pardubického kraje na e-mail. Stačí se pouze na webových stránkách přihlásit k odběru. Novinkou je rovněž vyhledávání odpovědí na chatu hejtmána podle témat či anketní otázky, na které mohou občané odpovídat. Web nabízí také zábavu v podobě Magazínu Pardubického kraje či tipů na výlet. Kromě toho si lidé mohou zahrát on-line hru „Znáte Pardubický kraj?“

www.pardubickykraj.cz

Z dopisu Diakonie Broumov

Vážený přátelé,
dovolte, abychom Vám tímto dopisem o nejsrdečněji poděkovali za Vaši obětavou práci. Ceníme si pomoci, které se nám dostalo od všech organizátorů při sběru textilního materiálu. Tímto chceme poděkovat taky všem občanům, kteří ochotně poskytli materiální pomoc při této akci. Vaše sociální citění nám dává prostor k tomu, abychom mohli plnohodnotně pokračovat v naší práci. Ještě jednou děkujeme jménem všech lidí, kteří jsou odkázáni na Vaši pomoc. Věříme, že naše spolupráce se bude rozvíjet i v příštích letech. Diakonie Broumov
www.diakoniebroumov.org

**Manželům Janečkovým z Kanady
děkujeme za krásné vánoční blahopřání
redakce HČZ**

Vánoční výstava

Z iniciativy Moniky Bendové bylo možné 10. a 11.12.2011 navštívit v sokolovně vánoční výstavu. ČČK, Klub důchodců a mnozí ostatní tak opět přispěli ke zduaru akce, která navázala na výstavu z roku 2009.

Mám výstavu hodnotit? Ať to raději udělají ti, kteří se přišli podívat. A že jich bylo - skoro 400. Určitě se ale sluší poděkovat. Jenže jak? Jmenovitě? Jistě na někoho zapomenou, a to bych velmi nerada. Přesto mi to nedá a podělím se s vámi o pár situací ze „zákulisí“. Nevím, jak to dělají jinde, ale my jsme měli jediný „předstih“ se zapůjčeným betlémem vyrobeným ze sena od paní Cinkové z Horního Třešňovce. Ten si manželé Cinkovi přivezli, instalovali (a v neděli opět odvezli) už ve čtvrtek večer. Pro ostatní vše vypuklo v pátek po 16. hodině. Pod slovem vypuklo si můžete představit: jak budou stoly pro výstavu, pro pohoštění, pro prodejce? Odebírání exponátů k výstavě, přinášení dalších, přivážení stromků, větví, sena... Instalování, přemísťování, vyměřování, postrkávání úplně jinak a jinam, zdobení, upravování... Do soboty do 13. hod. musí být cukroví navezeno, oceněno, vytištěné recepty. Poslední kontroly služeb u vchodu a prodeje. Prodejci si vybalují a aranžují své výrobky a my žasneme, kolik jich je. Ještě poslední úpravy, připravit knihu k podpisům ke vchodu a živá hudba se zpěváky může vítat koledami první návštěvníky.

Dávám si horký punč, sedím čelem k loutkám z čermenského loutkového divadla a trochu závidím té, která si i v době výstavy leží v posteli. Pozoruju návštěvníky. Snad každý si našel koutek, který ho oslovil. Někdo stál a nasával atmosféru...

Jsme unavení. Únavu pomalu odplavuje výborný domácí vánoční vaječný koňak a každá vyslechnutá pochvala. Jdu vypomoci s prodejem pohoštění. Po čermenských koláčích se jen zaprášilo. (A to nevíme, že v neděli budou upečené znova.) Z 15ti druhů cukroví zbývá večer už jen některé. Snad proto v neděli ráno přebíráme 200 domácích žlutkových věnečků. I slané produkty chutnají. A takhle bych mohla pokračovat a popisovat situace a okamžiky.

Co závěrem dodat. Předvánoční zastavení - tak byla výstava nazvána - se povedla. Organizátoři se „zastavili“ až s posledním zameteným stéblem na podlaze. Nyní s odstupem času vzpomínám, kolik lidí pomohlo, neodmítlo. A tak se nebojte vy, kteří byste chtěli někdy něčím podobným, či úplně jiným, zpestřit náš život. Čermáci jsou obětaví, šikovní a pracovití. Vám všem, kteří jste se podíleli na výstavě, děkujeme. Děkujeme za sponzorování Obecnímu úřadu a panu starostovi.

Připomeňte si pohodovou atmosféru vánoční výstavy alespoň při čtení tohoto článku. Vždyť nový rok začíná a nevíme, co nám přinese.

Za ČČK

Alena Frieserová, foto J. Klimoš
(další fotky z výstavy na str.12)

Vítáme nový rok 2012

*Za starým rokem se jen ohlédní,
k novému roku s nadějí vzhlední.
Popros, aby dobrý byl,
od všeho zlého nás uchránil.*

Leden je prvním měsícem, který zahajuje dlouhou cestu, po které půjdeme po celý rok 2012. Opět naskočíme do kolotoče všedních dnů, ze kterého jsme alespoň na několik svátečních chvil vystoupili. Snad v žádném ročním období si neuvědomujeme jak ten čas letí jako právě na přelomu roku minulého a budoucího.

Do nového roku si lidé přejí štěstí, zdraví a spokojenost. Toto vše budeme víc než kdy jindy potřebovat. Čekají nás velké změny a s tím spojené nelehké úkoly, týkající se nás všech. Zvládneme je? Budeme mít dost peněz na pokrytí životních potřeb, na zaplacení zdravotní péče, léků a ostatních povinných poplatků, které mnoho lidí doženou do bezvýchodné situace? Budou mít rodiče peníze na studium svých dětí, mladí lidé na bydlení? Bude dostatek práce, aby z ní lidé po mnoha letech propuštění nemuseli poníženi stát před úřadem práce nebo před branou novodobých podnikatelů? Takto by se mohlo ještě dlouho pokračovat. Je mnoho otázek, na které marně hledáme odpověď.

Starší lidé za svůj život prošli několika těžkými obdobími. Neměli to také lehké. Společnými silami to vždy nějak zvládli. Byli zvyklí si pomáhat navzájem. Nestalo se, aby se vytrčila účta člověka k člověku, a že by se jeho hodnota řídila podle bohatství, jak jsme toho teď svědky.

Aby se nám podařilo tyto změny zvládnout, musíme mít to nejdůležitější, co si jen člověk může přát. A to je dobré zdraví. Proto si ho vážme ze všeho nejvíce. Dávejme ho na první místo před vším bohatstvím světa, protože se penězi nedá zaplatit. Je tedy nenahraditelné. Toto se týká všech věkových skupin. Nikdo totiž neví, co ho čeká za chvíli, druhý den, měsíc nebo rok. Není to samozřejmost, jak by se mohlo zdát. Je to velký dar. Za pravdu mně dá jistě každý, kdo měl v rodině nevléčitelně nemocného člověka.

Odpoutejme se alespoň na chvíli od všech aktuálně negativních informací, o ty se postarají sdělovací prostředky. Podívejme se na všechno z té lepší stránky.

Život se přece neskládá jen ze samých špatností. Vždy se najde něco pěkného. Stačí se jen rozhlédnout a motivaci čerpat z toho, co nás obklopuje. Těch příkladů je hodně. Potěšme se z vycházejícího slunce, které nás svými blahodárnými paprsky pohladilo, a tím nám řeklo, že bude pěkný den, který stojí za to žít. Zadívejme se na krásně zbarvené peří ptáčků, kteří přilétají do krmítek, kde mají připravenou hostinu. Vždyť ani oni to nemají lehké v tuto zimní dobu, proto jim buďme nápomocni k přežití. Pěkný pohled je na pomalu poletující sněhové vločky, které se zachycují na větvích stromů, a tím vytvářejí pohádkově krásnou krajinu. Říká se, že žádná vločka není stejná. Podívejte se, jestli je to pravda. Je toho hodně, co nám může v každé době život příjemnit.

Zdají se to být maličkosti, ale právě z nich se skládá mozaika každého dne a celého našeho života. Jaká bude v konečném sestavení ponechme osudu, který si nevybíráme a ničím ho nemůžeme změnit. Proto se tím netrapme.

Vstupujeme tedy do tohoto nastávajícího roku 2012 s přáním: Aby se nám podařilo splnit vše, co jsme si předurčili. Abychom neztratili přátelství dobrých lidí a mohli žít v jejich společenství důstojným životem. Abychom nezůstali osamoceni, byli obklopeni svými nejbližšími a v každé době jsme si byli nápomocni. Aby nás neopouštělo zdraví, dobrá nálada a naděje na lepší časy. A všichni společně se drželi moudrosti, která říká: Nezahazujme lehce to, co máme jen proto, abychom získali to, co nemáme. A budeme šťastní!

Motto: *Arabské přísloví: „Nezlob se na růžový keř, že má trny,
ale buď šťasten, že trnitý keř má tak nadherné bílé květy.“*

Na závěr bych chtěla popřát všem pracovníkům Hornočermenského zpravodaje a jeho čtenářům všechno nejlepší do začínajícího roku 2012.

K.D.

Přivedla žebráka na mizinu

Jistě se někteří pamatují, jak během školních let četli nebo se alespoň seznámili s knihou Jana Nerudy Povídky malostranské. Autor si v nich všímá osudů obyčejných lidí, kteří žili v jeho blízkosti na Malé Straně v Praze. Jako bystrý pozorovatel popsal v příbězích situace, které lidem zbytečně ztrpčují život, někdy velmi ubližují.

V několika povídkách se objevuje téma pomluva a její důsledky. Např. v povídce „Jak si pan Vorel nakouřil pěnovku“ pomluva pana Vorla zničila a on se oběsil. Povídka „Přivedla žebráka na mizinu“ také končí smutně. Hlavní postava, žebrák pan Vojtíšek, měl tzv. rajón na Malé Straně. Byl to milý pán, a tak ho malostranští sousedé štědře obdarovávali. Na Malé Straně však měla rajón i žebračka zvaná „milionová baba“, která ho přesvědčovala, aby si ji vzal za ženu. Pan Vojtíšek odmítl, a tak se mu pomstila. Rozhlásila o něm, že má na druhé straně Vltavy domy, je velmi bohatý. Od té doby mu již nikdo nic nedal. Chudák pan Vojtíšek zůstal o hladu, v zimě a zmrzl. Milionová baba by mohla být obžalována za neúmyslné zabití, neboť svým zlým jazykem ho zničila. Byla to promyšlená pomluva, v pozadí velká nenávist. Těžko mohl pan Vojtíšek malostranské sousedy přesvědčovat, že jeho bohatství je jen výmysl, který mu má ublížit.

Lidé mají rádi senzaci (dnes oblíbený Blesk), rádi slyší něco špatného na druhé, neboť pak se cítí sami lepší. Této lidské vlastnosti využívala STB a o známých nepohodlných lidech trousila „zajímavé“ informace. To není minulost. I dnes řada lidí stírá na druhé informace. Věta „Co na něho máme“ se používá v byznysu, hlavně v politice. Některé informace se také dají v případě potřeby upravit, doplnit. Někdy se musí postupně pomalu „nahlodávat“, aby se požadovaný obrázek vytvořil. Že se dá naprosto zkreslit situace, mínění většiny lidí (obrazně se tomu říká vymývání mozků), využívali všichni diktátoři. Pak je ještě „dobré“ popíchnout lidi proti sobě. (Když se dva hádají, třetí se směje.) Ti, kteří chtěli přesvědčit, ovládat, potřebují podporu. Zaměřovali se především na mladé lidi, neboť ti nemají tolik zkušeností, mají silnou potřebu hájit spravedlnost, velmi rychle se pro „správně“ vysvětlenou myšlenku zapálí. Šikovný řečník získá i vzdělané lidi s rozhledem. Mnohokrát bylo rozebíráno, jak mohly miliony Němců uvěřit Hitlerovi. Rozebíráno proto, neboť hrozba, že se znovu najde člověk s takovými schopnostmi, že dokáže zmanipulovat masy lidí, pořád existuje a bude existovat. Ideálním podhoubím je situace, kdy má společnost problémy a spousta lidí má obavy z budoucnosti

(před 2. světovou válkou byla velká hospodářská krize). Když k tomu připočteme existenční nebo zdravotní problémy, osobní nebo rodinné problémy, nesplněné ambice vlastní, u dětí, skutečné nebo domnělé křivdy u řady lidí, závist, to vše snadno vyvolá v člověku vnitřní neklid. Tento přetlak je potřeba dostat ven. Nejčastěji to „vyřeší“ agresivita nasměrovaná na konkrétní osobu, skupiny osob, vůči hmotnému majetku apod. Stačí i jeden takto naladěný člověk, který „nakazí“ další. Ke zklidnění by mnoha lidem mohla pomoci víra. Křesťanství v počátcích i dnes oslovuje mnoho lidí, neboť hlásá lásku k bližnímu, pokoru, skromnost atd. Ale i v církvi jsou obyčejní smrtelníci, kteří také podléhají různým pokušením. Nejčastější násilí formou zlého slova je i nejjednodušší.

Jsem na prahu nového roku, který možná nebude jednoduchý. Říká se, že v nouzi poznáš přítele. Platí i to, že ve vyhrocených situacích se ukáže pravá tvář každého člověka. Stejně tak platí zkušenost, že čím jsou okolnosti složitější, tím by měli být lidé na sebe hodnější, semknutější. Mohu zase uvést příklad z literatury - pověst

O Svatoplukovi. Když umíral, ukázal svým třem synům tři spletené pruty. Nakázal jim, aby je zkusili zlomit. Nešlo to. Pak je oddělili. Znovu zkusili tentokrát každý zvlášť zlomit. Šlo to lehce. Bohužel Svatoplukovi synové si radu svého otce nevzali k srdci, hádali se, každý si myslel, že je lepší než druhí dva a chtěl sám vládnout. Šli proti sobě, a to znamenalo i konec Velkomoravské říše.

Během vánočních svátků v televizi krátce promluvil pan farář Czendlík z Lanškrouna. Zaujala mě jeho slova. Využil myšlenku jednoho moudrého Poláka: lidé by se měli více setkávat, mluvit spolu a hlavně dělat dobré skutky. Až budeme každý z nás bilancovat svůj život, budou se nám právě vracet situace, kdy jsme nějaké dobro mohli vykonat, ale nevykonali a už to nejde vrátit. Dodávám, že ještě mohou začít „mlít boží mlýny“. Když hříšníka dohoní, asi mu do smíchu není.

V naší státní hymně Kde domov můj se zpívá, že naše vlast je krásná, dokonce až zemský ráj to na pohled. Pokud se nám ale má v naší krásné zemi dobře a spokojeně žít, záleží jen na lidech, na nás všech.

D. Rejentová

Dětské domovy budou končit. Opravdu?

Už to tady jednou bylo. Před pár lety jeden moudrý a dozajista informovaný a v této problematice zkušený pán prohlásil v televizi, že i ta nejhorší rodina je lepší než ústav. Ústavem zřejmě myslel dětské domovy. Tehdy mě trochu kacířsky napadlo do kolika „nejhorších rodin“ zmíněný pán nahlédl a kolik dětských domovů navštívil, aby měl nějaké srovnání.

Je pravda, že u nás je víc dětských domovů než v některých západních zemích - a tak už zase nakukujeme přes plot. Dnes už ale nemusíme nakukovat, můžeme vejít branou a přesvědčit se, jak to funguje doopravdy. Zjistili bychom, že domovů je tam opravdu málo a že děti jsou převážně umísťovány do pěstounských rodin. Ale!! Pokud rodina s přijatým dítětem není spokojena, vrátí je sociálce a ta je umístí do další pěstounské rodiny. Některé „problémové děti“ tak putují od jedné pěstounské rodiny k druhé atd. To chceme? U nás se odmítnuté dítě vrátí zpět do DD - tedy skoro jako domů.

Aby nedošlo k omylu, že píšou o něčem, o čem nic nevím. Učila jsme bezmála čtyřicet let na ZŠ (i děti z DD) a šestnáct let jsem zastupovala v dětském domově. Tolik pro informaci.

Dále zaznělo - nebrat děti z rodin, naopak do rodin je vracet. Skvělé. Sice tam často nemají co jíst, nikdo na ně nedohlédne, nechodí do školy, učí se krást (lhát už většinou umí), ale je to rodina. Vůbec nepochybují o tom, že většina těchto rodin si děti ráda vezme zpět, protože přídatky na děti jsou přece jen pravidelný a slušný finanční příjem. Takovým rodinám se údajně má pomáhat: sociální pracovníce (nevím, jak se budou oficiálně nazývat) budou matky učit starat se o domácnost, vařit, hospodařit s penězi, dohlížet, aby děti chodily do školy atd., atd.

Tady ovšem každému, kdo má špetku selského rozumu dojde, že to je běh na dlouhé, předlouhé trati. A - nezlobte se - cíl v nedohlednu.

Dosud byly rodiny, které se rozhodly vzít si opuštěné dítě, přísně prověřovány. Je to jistě správné, protože většinou nevědí, co je čeká. Pokud mají vlastní děti, je to snažší. Známe několik rodin, které rozšířily počet svých vlastních ratolestí o jedno nebo dvě opuštěné děti. Funguje to výborně - klobouk dolů.

Trošku mi dělá starost, bude-li těch pěstounských rodin dost. Zpočátku možná ano, ale pokud mají představu, že přijaté dítě bude nejen pěkné (to většinou jsou), ale i chytré a hodné - a zvláště vděčné, tak by mohli být náhradní rodiče občas nepříjemně překvapeni. A pokud si uvědomí, že jim toho nebylo zapotřebí, kam dítě vrátí? Nehledě k tomu, že odmítnutí a jeho vrácení je vůbec to nejhorší, co může dítě potkat. O tom a o mnoha dalších situacích a výchovných problémech by vychovatelé v DD mohli psát romány.

Nicméně - myšlenka zrušit domovy a umístit děti do rodin je krásná - byť trošku utopická. Kromě toho nechápu, proč se někdo stále snaží prezentovat dětské domovy jako „ústavy“, kde sice mají děti dobré materiální zabezpečení, ale chybí jim láska, pohlazení, pochopení pro jejich traumata. Vždyť je to nesmysl. Pracujete-li s dětmi, zákonitě k nim přilnete, ať jsou černé, bílé nebo žluté. Jsou to děti. A věřte mi, v DD jim nechybí ani pohlazení, ani pusa na dobrou noc.

S rušením DD by se mělo začínat hodně pomalu, protože až zjistíme, že to bez nich úplně nejde, abychom nějaké měli. Já vím, náklady na DD jsou vysoké, ale nechceme zase šetřit na nesprávném místě? A ušetříme vůbec něco?

Jsem já to ale pesimistka.

M

.....

O počasí v r. 2011

Dešťové srážky:

Celkem spadlo 684,8 mm/m srážek. Dlouhodobý průměr u nás je 751 mm/m. Nejvíce srážek spadlo v r. 1995 - 1 024 mm/m, nejméně v r. 1969 - 521 mm/m. Celkem bylo 123 dní se srážkami. V prosinci pršelo 20 dní, v listopadu nepršelo vůbec. Naměřených 0,9 mm/m srážek v listopadu bylo z častých a silných mlh, a tak se v dešťoměru hromadily a v chladném počasí se nestačily vypařit. Nejvíce srážek měl červen 143,5 mm/m, nejméně listopad 0,9 mm/m. Listopadový úhrn je rekordem od r. 1964. Doposud nejnižší srážky byly v prosinci 1972, kdy spadlo 1,1 mm/m.

Během roku bylo 17 bouřek. První v dubnu a poslední v září. Souvislá sněhová pokrývka ležela 36 dní, nejdéle v lednu 20 dní. V r. 2005 ležel sníh 130 dní, v r. 2008 jen 3 dny. Nejvíce sněhu bylo 27. ledna - 23 cm. Rekordní sněhovou pokrývkou jsem naměřil v únoru 1969 - 90 cm. Od 27. října do 3. prosince (celkem 37 dní) ani „nekápl“. Toto poměrně dlouhé období bez srážek se začalo projevovat úbytkem vody v nádržích, vodních tocích a někde i ve studních.

Teplota:

Průměrná roční teplota byla 7,5 °C. Pro porovnání v roce 2000 byla nejvyšší + 8,7 °C, nejnižší byla v r. 1980 +5,4 °C. Dlouhodobý průměr je 7,0 °C. Nejteplejší byl srpen s prům. teplotou 17,4 °C, nejlhedejší prosinec s teplotou 0,9 °C.

Nejvyšší denní teplota byla 26.8. + 32 °C, rekord drží 27. červenec 1983 + 34,2 °C. Nejnižší denní teplota byla 24. února -16,0 °C, rekordní minimální teplotu jsme naměřili 10. ledna 1985 -27,8 °C.

Celkem bylo 37 letních dní, v r. 2007 jich bylo 47, tropické dny byly 2, v r. 1992 12 dní. Tropická noc nebyla. V r. 2005 byly 2: 28.7. +20,3 °C a 29.7. +20,0 °C. Arktický den nebyl. Naposledy byly arktické dny v r. 1985, kdy jich bylo dokonce 13. Celodenní mráz byl 29 dní, 14 dní v lednu, 10 v únoru a 5 dní v listopadu.

Když se zamyslíte nad uvedenými údaji, byl rok 2011 srážkově mírně pod normálem, teplotně mírně nad normálem. Nebýt toho suchého období v listopadu, byl by bez podstatných výkyvů.

Tak ať se rok 2012 snaží, aby bylo počasí trochu normální a nepřineslo žádné přírodní katastrofy a našim politikům přejí totéž, s tím rozdílem, že oni oproti počasí mohou své konání zdravým selským rozumem ovlivnit.

Č. Mareš

Neformální setkání zastupitelů

Koncem listopadu jsme byli my zastupitelé Horní a Dolní Čermné pozváni od našich starostů na neformální pracovní zasedání do pivovaru v Rychnově nad Kněžnou. Abych pravdu řekla, rychnovské pivo jsem vůbec neznala, a proto mě udivilo, že historie vaření piva sahá ještě do doby, kdy objekt – bývalý Trčkův zámek ze 16. stol. vlastnila rodina Kolowratů. V r. 1913 objekt pronajala Janu Mikšovi. Ten ho v r. 1918 od Kolowratů zakoupil a od základů zmodernizoval. Mikšův pivovar patřil mezi nejlepší pivovary středně velkého typu s roční produkcí 15 000 hl piva. V r. 1948 byl pivovar znárodněn a v r. 1962 byla výroba piva zrušena. Objekt byl přebudován na sodovkárnu. V r. 1993 byl provoz sodovkárny spolu s objektem ve značně zchátralém stavu vrácen v rámci restituce rodině Mikšových. V r. 2004 byla provedena celková rekonstrukce objektu a budova bývalého pivovaru se vrátila do původního stavu před devalvací. Provoz sodovkárny byl postupně rozšířen o výrobu sirupů, moštárnu, palírnu a lihovar. Od r. 2008 se začalo opět v objektu vařit pivo s ročním výstavem 1 500 hl. V rámci prohlídky jsme měli možnost ochutnat 3 druhy piv. 10° Zilvar. Název pochází dle postavy z románu Bylo nás pět, slavného rychnovského rodáka Karla Poláčka, 11° Kaštan – název je odvozen od ulice Kaštany, v které se pivovar nachází, 12° Kněžna – dle řeky, která Rychnovem protéká. Ještě jedno pivo se v pivovaru vaří – je to 15° Speciál Rychnovský Habrovák. Piva jsou nefiltrovaná, obsahují kultivované pivovarské kvasinky s jedinečným zdrojem vitamínů B. Rozumná konzumace tohoto piva předchází onemocnění žaludku, pozitivně ovlivňuje nervovou soustavu, chrání pokožku, podporuje její regeneraci a má léčivé účinky při akné a kožních chorobách. Ne nadarmo se říká: „Pivo je po krvi nejdůležitější tekutinou v lidském těle“.

Takto poučení jsme se po prohlídce odebrali na společné posezení v části, která je určena pro „Spolek přátel rychnovského piva“. Nejenom, že se tam podávalo nepasterizované pivo, které se točilo rovnou z tanků, k zakousnutí byl nakládaný hermelín, utopenci, obložené mísy, ale smysl celé akce byl ten, abychom se my zastupitelé 2 sousedních vesnic vzájemně poznali v neformální atmosféře. To, co mají obě vesnice společné, není jenom název Čermná, ale i společný provoz kanalizace a čistírny odpadních vod, na to navazující služby spojené s údržbou jednotlivých přípojek, dopravní obslužnost obou vesnic a určitě bude docházet k dalším společným záměrům, protože cíl je jednoznačný. Zachovat obě vesnice silné, zdravé a prosperující. Pivovarnickým pozdravem: „Dej bůh štěstí“ přejí nám Čermákům vše dobré.

H. Motlová

Vzpomínky na Čermnou

Za první republiky se v celé vesnici mimo větší usedlosti šily knoflíky k ložnímu povlečení, poněkud od podzimu do jara. Pan Vajnlich, který prodával v Konzumu, kde i bydlel s rodinou, byl zprostředkovatelem celé záležitosti. Z Jablonného mu vozili jutové pytlíky plechových kroužků a bílou přízi na obšívání. To se u něho vyzvedávalo a celá rodina měla na týden práci. Nevím přesně, kolik ušitých knoflíků se vešlo do papírového pytlíku, snad 1800 kusů. Kroužek se nejdříve obtáčel, prošívá a nakonec obšil. Práce to bylo hodně pro celou rodinu. Tenkrát i školní děti musely pomáhat, a tak jedním stehem přišívaly vyrobené knoflíky na karty. Za 10 karet byla 1 Kčs. Tyto karty p. Vajnlich doma v kuchyni podlepoval papírem a rozstříhal na jednotlivé karty. Tím byla celá výroba hotova, zase ji odváděl do Jablonného panu Šlezingerovi (?) Knoflíky se prodávaly po celé republice a odstříhovaly se z karet dle požadovaného počtu. Za týden práce si v Konzumu kupovali většinou chleba, cukr, Kolínskou cikorku a potřebné věci do kuchyně, na co jim ještě zbylo.

Co možná nevíte... Za starých časů z Hor. Čermné chodilo několik žen pěšky do tabákové továrny v Lanškrouně. Když zmokly, sušily si šaty v sušárnách tabáku. Také se nesvítilo jako dnes, držela se „černá hodinka“ a vypravovalo se dětem. Telefon byl jediný v mlékárně. Osobní auta byla dvě. Jediný sportovní typ Aerovky vlastnil p. František Mareš, pilot, přezdívalo se u nich u „Makařů“, jeho praděd jezdil pro mák.

Mnohem více dětí bylo v rodinách a od státu se na ně nedostávala ani koruna. Nakupovalo se až na to byly peníze a nevypůjčovali si je jako dnes. Nikdo se nerozváděl. Život byl klidnější a ne tak uspěchaný jako dnes.

Stále vzpomínám na krásně prožitě mládí v Horní Čermné!

Zdraví vás

Vladimír Vašíček, Vrchlabí

4. ročník charitativního turnaje dvojic ve stolním fotbálku

konaný v Horní Čermné dne 26.11.2011

Tak a je to tu zase. S lítostí budiž oznámeno, že se 4. ročník charitativního turnaje již konal a tedy že se ho již nemůžete zúčastnit. Stejně jako vloni i letos „fotbálkáři“, kteří se na turnaj zaregistrovali, hráli na třech stolech. Přítomnost třech stolů byla v roce 2010 nutností, letos byly stoly použity ještě trochu obměněným systémem, čímž byla ušetřena spousta času. Tím pádem čtvrtý ročník mohl skončit zhruba o dvě hodinky dříve, než ročníky minulé.

Ale nepředbíhejme. Na turnaj se zaregistrovalo 12 dvojic. Letos poprvé byla registrace ukončena bez nějak zásadního zdržení. Dvojice byly rozlosovány do dvou skupin. Z těch postupovali jako každým rokem všichni a následný dvojitý pavouk celé klání dovedl až do finále, které se konalo kolem deváté hodiny.

Na čtvrtý ročník se bude patrně vzpomínat ještě dlouho. Celou akci provázelo několik premiér a rekordních faktů. Dalo by se říci, že obnovenou premiéru měla na turnaji účast ryze dámské dvojice. Pamatujete na Kachny? V letech 2008 a 2009 značně herně trápily naprosto všechny účastníky akce. Nyní je následovaly Mouchy. Letos jim sice ještě štěstí moc nepřálo, v následujících letech se však dá očekávat jejich vzestup. Akci podporovaly více jak dvě desítky firem a jednotlivců a to jak finančními, tak věcnými dary. Největším překvapením a rekordem byla ale konečná výše výtěžku. Ta se vyšplhala až na neuvěřitelných 15 640,- Kč. Tyto peníze byly během vánočních svátků předány rodičům Šimonka Polácha. Ten trpí syndromem Drawetové a suma bude využita na „Vojtovu metodu“ a podobné způsoby léčby.

Letos poprvé organizátoři nevystoupili s pomyslnou tečkou na závěr. Jejich parafráze na tanec se stala již každoroční tradicí, nyní však kvůli pracovnímu vytížení nestihli vystoupení secvičit.

Průběh jednotlivých her turnaje tentokrát vůbec popisovat nebudu. Kdo přišel, vše má ve své paměti a vzpomínkách.

Konečné pořadí 4. ročníku charitativního turnaje dvojic ve stolním fotbálku konaného v Horní Čermné dne 26. 11. 2011 bylo tedy takovéto:

1. Párátka, 2. Zaver, 3. GreenBall, 4. Bulvy, 5. 1188, 6. Záprdci, 7. Myšáci, 8. Ororo Korebuh, 9. Kuna z ryby, 10. Dyskanti, 11. Mouchy, 12. O.M.Y.L.

Od prvního místa si pak všichni postupně zvolili pro sebe tu nejlepší cenu s tím, že první tři dvojice obdržely jako každým rokem ještě vzpomínkové poháry.

Turnaj neměl žádné velké minusy, kdo by si však myslel, že není co zlepšovat, mýlil by se.

Za organizátory – H.C. Foosball o.s. (Kostřa, Krudy, Lyžař) - bych chtěl všem moc a moc poděkovat za účast a věnované peníze. Díky!!

Velké poděkování patří také všem sponzorům, bez nichž by turnaj nebyl opět tak velikou událostí. Čtvrtý ročník podpořili: Václav Faltus - prodej vánočních stromků (Nekoř), Kovovýroba Bronislav Dušek (Hor. Čermná), SCHOTT Electronic Packaging (Lanškroun), Jiřina a Luboš Duškovi (Hor. Čermná), MaVin nástroje s.r.o. (Solnice), Starobrn, www.fotokokos.cz – fotografování celé akce, DOBEL tiskárna, Restaurace „Za vodou“ (Hor. Třešňovec), Martin Jansa (Hor. Čermná), Božkov, SOMA Engineering, TTK Eurookna (Dol. Čermná), Babák, Standa Worek (Hor. Čermná), starosta obce Horní Čermná, HJ Hard (Lanškroun), Restaurace „U Baťůžka“ (Dol. Čermná), Libor Kos (Hor. Čermná), MTA Group (Hor. Čermná) – tisk štítků na poháry, www.povco.cz (Hor. Čermná) a hostinec Krčma (Hor. Čermná). Za věcné dary a finanční příspěvky jim patří velké díky!!

Ještě jednou tedy díky všem přítomným a všem, kteří jakkoliv přispěli a za rok v listopadu (24. 11. 2012) opět na viděnou na turnaji v Horní Čermné.

Vítězové Párátka

Za pořadatele – Lyžař (<mailto:radek.silar@centrum.cz>)

Více se o turnaji můžete dočíst na internetových stránkách - www.lyzeho.estranky.cz.

Fotky z akce si můžete prohlédnout na www.fotokokos.cz.

Pochod proti diabetu

ČČK Horní Čermná pořádá 26.11.2011 odpoledne pochod proti diabetu, zúčastnilo se 13 občanů a vyšli jsme směrem Báj a Stežník, kde nás čekalo malé občerstvení u Lidušky č.p.25. Poté jsme pokračovali směrem do vsi a každý ke svému domovu. Počasí nám přálo a myslím si, že se pochod vydařil.

S pozdravem

J.M. za Červený kříž

Z loutkářského kroužku

Již počtvrté ožívá v naší obci loutkářský kroužek. Jen pro zajímavost, první loutkové divadlo se hrálo kolem roku 1953, pak v dalším desetiletí, potom v letech 1981 - 91 a teď tedy počtvrté.

A tak na výzvu Kamila Mareše a Vladimíra Hejla, zkušených loutkářů, se sešla skupina třinácti lidí, kteří chtějí zase rozdávat prostou radost s dřevěnými panáčky, kteří bavili již mnoho generací dětí i dospělých.

Kroužek pracuje již delší dobu a po technických záležitostech (jeviště, kulisy, nové rekvizity, příprava loutek a jejich garderoba) se soustředil na to hlavní - repertoár. Byly vybrány dvě pohádky, které herci pilně nacvičují. I když loutka vždycky neposlouchá, nakonec ji herec zkrátí a spolu s textem vzniká pěkná podívaná. Doufáme, že vy, naši budoucí diváci, budete spokojeni.

Představení se bude konat 5. února 2012, jste všichni předem srdečně zváni.

Loutkářský kroužek Kašpárek + foto

Besedy Klubu důchodců

O prázdninách se besedy Klubu důchodců nekonaly.

10. 8.

Ve středu 10. srpna se zúčastnilo 31 důchodců z Horní Čermné společného setkání v Bystřeci. Sešli se opět v hostinci U Špičáků. Přišlo hodně lidí. Hrál hudba Svatebčanka, bylo připraveno výborné občerstvení. Až do večera se všichni dobře bavili.

2. 9.

Na první besedu po prázdninové přestávce přišlo 43 důchodců. Zúčastnil se jí také čermenský starosta ing. Petr Šilar a vedoucí komunálních služeb Martin Sudík. Pan starosta informoval přítomné o aktuálních problémech obce. Dokončuje se kanalizace, slíbené finance se mohou čerpat, budou se sepsovat smlouvy s obcany na odběr odpadových vod, všechny obecní domy jsou ke kanalizaci připojeny. Prodejna Konzum u Krčmy bude otevřena 30. září. V sokolovně jsou nová WC, sprchy, je provedeno odvodnění kolem budovy. Budou opraveny cesty, které byly poškozeny při výkopech kanalizace, opravuje se kulturní dům v Nepomukách. Bylo mnoho dotazů, připomínek i přání.

16. 9.

Této besedy se zúčastnilo 46 důchodců. Hlavním bodem programu byla zpráva kronikářky Květoslavy Duškové o činnosti klubu v roce 2010. Paní Dušková nám podrobně připomněla všechny besedy během roku, všechna společná setkání s důchodci z okolí, dva společné zájezdy a osm výborových schůzí. Znovu jsme si uvědomili, kolik společných akcí bylo uspořádáno, kolik úsilí bylo vynaloženo, aby práce v klubu byla zajímavá a pestrá.

22. 9.

Ve čtvrtek 22. září se konalo společné setkání důchodců z okolí ve Výprachticích. Z Horní Čermné se jich zúčastnilo třicet. Setkání proběhlo jako vždy v hostinci U Jana. Místní důchodci připravili tombolu, program zajistili žáci a žákyně ZŠ – zazpívali a zatančili – promluvili zástupci obecního úřadu. Hudbu k tanci a poslechu zajistila známá Svatebčanka. Nechybělo ani dobré občerstvení.

30. 9.

Na besedu přišlo 47 důchodců. Přednášel podpraporčík Ondřej Zeman, územně odpovědný policista pro naši obec. Zaměřil se na problémy, které starší generaci nejvíce zajímají. Mluvil o bezpečnosti na ulicích, o vybavení kol, chování cyklistů na silnicích, zabezpečování majetku při odchodu z domova, o krádežích. Nemáme slepě důvěřovat všem nabídkám v tisku a televizi, nenaletět podomním obchodníkům, vše si prověřit, i telefonicky. Pan Zeman průběžně odpovídal na dotazy. Beseda byla velmi pěkná.

12. 10.

Ve středu 12. října se vydali důchodci na autobusový zájezd. První zastávkou byla rozhledna na Suchém vrchu. Byla hustá mlha, mžilo, proto jsme si prohlédli vnitřek i okolí restaurace a pokračovali směrem na Králíky. Zde jsme měli naplánovanou prohlídku vojenského muzea. Soukromá firma z Brna zde za pomoci města Králíky a Evropské unie soustředila v obrovské hale mnoho památek bojové techniky, obrazového materiálu a všeho, co souvisí s vojenským životem. Každoročně navštíví muzeum více než dvacet tisíc návštěvníků. Z Králík jsme se jeli podívat na lyžařský vlek v Červené Vodě. Trasa vede z Mlýnického Dvora na Bukovou horu. V areálu se nám moc líbilo. Po krátké zastávce na náměstí v Králíkách jsme se vrátili do Horní Čermné. V sále hostince

Krčma jsme povečeřeli a spokojeně odešli do svých domovů.

14. 10.

Na besedu se dostavilo 32 důchodců. Hlavním programem byla četba tří příběhů z knihy MUDr. Jana Cimického Za plotem. J. Cimický je psychiatr, prozaik, básník, překladatel. Jeho próza čerpá hlavně z lékařské praxe, často jde o příběhy s detektivní zápletkou, zabývá se i problematikou stáří, generačních vztahů, morálkou. Příběhy přčetly Jaroslava Janoušková a Věra Dušková. Jeden příběh líčil situaci při autonehodě, druhý vyprávěl o osvojeném chlapci a jeho nezodpovědné matce, třetí byl zaměřen na vztahy ženy a muže v rodině.

18. 10.

V úterý 18. října se opět uskutečnilo v sokolovně odpoledne plné zpěvu a hudby. Místní skupina hudebníků a klub důchodců je připravily pro důchodce z naší obce i z okolí. Celé odpoledne se sálem rozléhala hudba a zpěv, na program přišly i vtipné příběhy a anekdoty. Nechybělo ani dobré pohoštění. Účastníci se ve večerních hodinách spokojeně rozcházeli do svých domovů.

2. 11.

Ve středu 2. listopadu se vydali důchodci společně autobusem do Lanškrouna, aby zhlédli diashow Leoše Šimánka o zimním putování po Novém Zélandu. Promítání proběhlo ve Společenském domě, zúčastnilo se 45 důchodců. Pan Šimánek poutavě vyprávěl o cestování své rodiny po těchto nádherných ostrovech. Promítání se nám velmi líbilo.

8. 11.

V úterý 8. listopadu se v dolnočermenské Rychtě sešli důchodci z okolních vesnic. Společně s hudbou Svatebčanka strávili pěkné odpoledne, zatančili si. Místní důchodci zajistili pohoštění, tombolu. Se zábavným programem vystoupily ženy, děti ze souboru Jitřenka zatančily. Přítomné přivítal i starosta obce. Odpoledne všem příjemně uběhlo.

11. 11.

Této besedy se zúčastnilo 42 důchodců. Přednášel a promítal pan M. Böhm z Lanškrouna. Letos v červenci se zúčastnil společně s členy Klubu českých turistů z Lanškrouna zájezdu do Norska a za polární kruh. Autobusem jelo 48 lidí, strávili v něm pět dní. Kola vezli v přívěsu za autobusem, ujeli na nich 500 kilometrů. Zájezd trval 16 dní. Jeli přes Berlín a Rostock do Dánska, do Malmö ve Švédsku, v Norsku se dostali až na severní polární kruh, uviděli ostrovy Sofoty a Vesterály. Spali v ubytovnách, kempech. Na kolách zdolávali často velká převýšení, cesty byly ale ve výborném stavu. Uviděli jsme mnoho krásných přírodních záběrů. Beseda byla velmi pěkná.

25. 11.

Na besedu přišlo 42 důchodců. Přednášela Ing. Šárka Zimová z Prahy o své letošní dovolené v Gruzii a Arménii. Velmi zajímavě vyprávěla, promítala spoustu krásných obrázků. Zaujaly nás snímky vysokých hor, čajových plantáží, nádherné kláštery, zdobené freskami a obrazy, skalní města, přehrady, klášterní komplex ve skalách. Nechyběly ani záběry z domovů místních obyvatel, dozvěděli jsme se o jejich pohostinnosti a vstřícnosti k hostům. Ptali jsme se i na stravování, ubytování, jak se domlouvali. Beseda byla velmi pěkná, zajímavá, dobře připravená.

30.11.

Ve středu 30. listopadu se vydali důchodci na prohlídku čistírny odpadních vod v Dolní Čermné. Prohlídku zajistil pan Martin Sudík. Přišlo celkem 23 lidí. Prohlídka s odborným výkladem trvala přibližně jednu hodinu. Potom se všichni vydali směrem k náměstí, zastavili se v cukrárně, občerstvili se a odjeli linkovým autobusem domů.

9.12.

Této besedy se zúčastnilo 49 důchodců. Všichni pozorně naslouchali, jak slečna Nela Navrátilová z Brna vyprávěla o potápění. Seznámila nás s tím, co vše je k potápění třeba, jaká pravidla se musejí dodržovat, aby byla tato činnost bezpečná. Ukázala nám i potápěčské vybavení, vysvětlila jeho užívání, způsob potápění s kyslíkovým přístrojem a bez něho, výhody i nevýhody potápění ve velkých hloubkách. Viděli jsme i pěkné záběry obyvatel pod vodní hladinou. V druhé části besedy nás navštívil Mikuláš se svými společníky – andělem a malým čertíkem. Protože prý jsme byli všichni hodní, dostali jsme

i dáreček, pomeranč a čokoládu. Beseda byla doplněna různými veselými příhodami, zpívalo se, bylo veselo.

16.12.

Na besedu se dostavilo 50 důchodců. Byla to poslední beseda v roce 2011, a proto byla věnována Vánocům. Jídelna v sokolovně byla pěkně upravená, na stolech ubrusy, na nich smrkové větvičky, svícný se zapálenými svíčkami, vepředu ozdobený stromeček. Zpívaly se vánoční písně, koledy, zazněly i básně. Krátké příběhy a texty byly rovněž zaměřeny na tyto krásné svátky. Nezapomnělo se ani na dárky. Každý jeden přinesl a jeden si zase vybral. Dárky byly pěkné, nápadité, často i veselé. Pečlivé ženy nezapomněly ani na chutné občerstvení, odpoledne bylo tedy příjemně zakončeno. Nakonec zazněla Tichá noc a pak jsme si jen navzájem popřáli pěkné vánoční svátky.

V měsíci únoru oslaví narozeniny tyto naši čtenáři:

65 let Matějková Marie z HČ 290
84 let Šilar František z Nep. 22
60 let Dušková Božena z HČ 4
65 let Nymš Zdeněk z HČ 245

89 let Ježková Dobromila z HČ 257
70 let Tejkl František z HČ 102
60 let Marek Jiří z HČ 168
50 let Šilar Květoslav z HČ 99

Čtenáři mimo naši obec:

85 let Libuše Coufalová, Lanškroun
75 let Ladislav Marek, H. Třešňovce

84 let Růžena Čiháková, Pardubice
86 let Josef Čihák, Pardubice

V loňském roce sňatek uzavřeli:

Ročková Gabriela z HČ 255 a Kubín Tomáš z HČ 255
Dostálová Tereza z Hranic na Moravě a Frieser Jan z HČ 266
Kunešová Soňa z Letohradu a Marek Jiří z HČ 168
Jindrová Veronika z HČ 309 a Vlk Richard z HČ 281
Kunertová Zuzana z Dolního Třešňovce a Mikulecký Pavel z Nep. 30

Přivítali jsme tyto malé občánky:

Kubelka Václav HČ 1
Pulková Margita HČ 1
Sojáková Gita HČ 271
Šilarová Šárka HČ 110
Klejch Václav Nep 41

Vavřín Ondřej HČ 169
Štěpánek Ondřej Nep. 20
Ševčíková Amálie HČ 329
Ševčíková Rozálie HČ 329
Mačát Matěj HČ 113

Srdečně blahopřejeme!

K 31.12.2011: 1004 trvale hlášených obyvatel (+ 9 cizinců), přihlášeno 5, odhlášeno 26, úmrtí 6

Ještě kousek z vánoční výstavy a Tříkrálové sbírky...

foto: J. Klimoš a L. Brábník

Príspevky našich čtenářů za měsíc prosinec 2011:

Šlězová Jaroslava z Výprachtic, Janouškovi z HČ 282, Fišar František z HČ 184, Vacková Blanka z Dol. Čermné, Šilarovi z HČ 149, Ježek Zdeněk z HČ 257, Jarkovská Zuzana z HČ 154, Bartošová Zdenka z HČ 312, Smítal Robert z HČ 249, Vašíček Vladimír z Vrchlabí, Markovi z HČ 269, Marešovi z HČ 20, rodina Suldovských z HČ 16

Hornočermenský zpravodaj je registrován Okresním úřadem v Ústí nad Orlicí pod číslem 12/81 ze dne 24.4.1991. Vydává jej Spolek rodáků a přátel obce IČO:44468806. Řídí redakční kroužek. Vychází měsíčně.

Redaktorem je Zuzana Balcarová, kontaktní adresa: Horní Čermná 1, 561 56, tel. 465 393 440, 465 393 515, e-mail: hornocermenskyzpravodaj@seznam.cz. Za obsah článků odpovídají autoři. Náklad 400 kusů. Vydaje jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků, které přijímá Libuše Hajzlerová, Horní Čermná 321, 561 56. Grafická úprava: Mgr. Šárka Pavelková, Nepomuky 15. Uzávěrka článků je vždy poslední středu v měsíci.